

033. Bijbelstudie over het DEURKOKERTJE - MEZUZA

מְזוּזָה

Deel 3: Deuteronomium 6:8-9

Gij zult het ook tot een teken op uw hand binden en het zal u een voorhoofdsband tussen uw ogen zijn (vers 8)

U hebt ze vast wel eens gezien in Israël, zo niet persoonlijk, dan wel op televisie: vrome, orthodoxe Joodse mannen, biddend bij de klagmuur of op weg naar de sjoel in de Joodse wijk van bijvoorbeeld Antwerpen of Amsterdam. Behalve het gebruikelijke zwarte pak dragen ze voor speciale gelegenheden dan ook een טלית Talit [gebedsmantel], een soort omslagdoek, en bovendien nog zo'n merkwaardig doosje op hun voorhoofd en met riemen vastgebonden op de arm. Dat zijn de תפילין Tefilin. In dat doosje zit een stukje papier of perkament, met o.a. dezelfde Hebreeuwse woorden uit דְּבָרִים Devarim [Deuteronomium], die zich ook in de מְזוּזָה Mezuzah bevinden. Dit is een Joods gebruik, een traditie, slechts één van de zeer vele, gegroeid uit het letterlijk gehoorzaam zijn aan juist deze tekst uit Devarim [Deuteronomium]! Over de letterlijke toepassing van vers 8 gaan echter ook binnen het Jodendom de meningen uiteen. Zo komt men bij liberale Joden de Tefilin niet zo vaak tegen als bij orthodoxe Joden en bij messiasbelijdende Joden zie je ze bijna helemaal niet, want ondanks het feit dat het aanleggen van de gebedsriemen weliswaar een bijbelse grondslag heeft, is het toch niet meer dan een rabbijnse traditie om deze bijbelteksten in een vierkant doosje te zetten en op je linkerbovenarm en je voorhoofd te plaatsen. Of de Eeuwige dit letterlijk zo bedoeld heeft is namelijk nog maar zeer de vraag en zo is deze traditie slechts een door de rabbijnen ontwikkelde vorm waarin de bijbelse opdracht wordt uitgevoerd om hetgeen Adonai heeft geboden, tot een teken op de hand te binden en op het voorhoofd te plaatsen. Het valt mij namelijk op dat een andere opdracht met dezelfde strekking, namelijk ze om de hals te binden, door de rabbijnen blijkbaar over het hoofd wordt gezien: *“Mijn zoon, vergeet Mijn onderwijzing niet en uw hart beware Mijn geboden, want lengte van dagen, en jaren van leven, en vrede zullen zij u vermeerderen. Dat liefde en trouw u niet verlaten! **Bind ze om uw hals, schrijf ze op de tafel van uw hart**, dan zult gij genegenheid en goedkeuring verwerven in de ogen van G'd en mensen.”* (משלי Mishlei [Spreuken] 3:1-4). Dit wordt iets verop nog eens herhaald: *“Bewaar, mijn zoon, het gebod van uw vader en verwerp de onderwijzing van uw moeder niet. **Bind ze bestendig op uw hart, hang ze om uw hals**. Als gij op weg zijt, moge het u leiden; als gij u nederlegt, moge het over u waken, als gij wakker wordt, moge het u toespreken. Want het gebod is een lamp en de onderwijzing een licht.”* (משלי Mishlei [Spreuken] 6:20-23). Deze laatste tekst lijkt overigens heel erg veel op onze tekst uit Deuteronomium 6:4-9, vindt u niet ook? Vooral dat op weg zijn, nederliggen en opstaan. En als er dan in het verband met het houden van de geboden in de ene tekst gesproken wordt over het binden op de hand en het voorhoofdsband, en in de andere tekst over het binden om de hals en schrijven op de tafels van het hart, en tenslotte in de derde tekst over het binden op het hart en het hangen om de hals, dan kan men zich terecht afvragen waarom de rabbijnen de ene opdracht dan wel in hun tradities hebben opgenomen, toch de andere niet. Maar waar gaat het uiteindelijk om? Ik gaf het al aan: de Eeuwige wilde hiermee gewoon zeggen: Vergeet het niet!!! Knoop het in je oren!!! Dat laatste doen we natuurlijk ook niet echt letterlijk, maar de boodschap is wel duidelijk. Je zou het ook kunnen vergelijken met de gewoonte om een knoop in je zakdoek te doen als geheugensteuntje. Het gaat hier dus niet zozeer om de uiterlijke vorm, maar om de opdracht de geboden van Tora niet te vergeten. Wij als messiaanse gelovigen hoeven daarvoor dus niet persé Tefilin te dragen, toch laten we maar niet bijvoorbeeld negatief doen over het letterlijke toepassen van deze opdracht door de orthodoxe Joden. Vooral nuchtere Hollanders hebben er een handje van om dit soort Joodse gebruiken wat op afstand te houden. Het zijn maar uiterlijkheden, daar komt het toch niet op aan? G'd kijkt toch naar het hart. Ja, dat is inderdaad waar, maar volgens het Joodse denken moet je hartsgesteldheid ook uiterlijk zichtbaar zijn,

want je hebt immers iets uit te dragen, of niet soms? In de bijbel vinden we nergens de redenering dat het slechts om het hart gaat en dat daarom de uiterlijke vormgeving er niet zo op aan komt. Eerder precies omgekeerd: juist omdat het G'd om ons hart gaat, verwacht Hij van ons dat wij dit ook op de ene of andere manier zichtbaar maken. Vanuit het hart reikt het geloof tot in de uiterlijkheden van ons leven. Dat het op de eerste plaats echter niet gaat om die uiterlijkheden op zich weet ook iedere orthodoxe jood! Hoewel wijzelf de opdracht om het tot een teken op de hand te binden en een voorhoofdsband tussen de ogen te laten zijn meer in de diepere betekenis zien, dienen wij wel respect te tonen voor de letterlijke toepassing daarvan door traditionele Joden. Een teken verwijst immers ergens anders naar, het herinnert aan waar het om gaat. Uiterlijke tekens verwijzen terug naar het hart. Denk maar aan een trouwring. Het is maar een teken, maar het verwijst terug naar de wederzijdse liefde van man en vrouw. Dáárom is een trouwring niet zomaar iets. En net zo min zijn die uiterlijkheden van onze tekst zomaar iets. Ze verwijzen terug naar de wederzijdse liefde tussen G'd en zijn volk Israël! Daarom is het volgens de rabbijnen goed dat deze uiterlijkheden als tekenen dienen die terugverwijzen naar ons hart en zo brengen orthodoxe Joden letterlijk tot uitvoering het grote gebod van de liefde als een teken op hun arm en op hun voorhoofd te dragen.

En gij zult ze schrijven op de deurposten van uw huis en aan uw poorten (vers 9)

Zoals ik reeds bij de inleiding van deze bijbelstudie heb vermeld, wordt deze opdracht uit **דְּבָרִים** Devarim 6:9 in praktijk gebracht door een kokertje aan de rechter deurpost te bevestigen waarin zich een handgeschreven perkamenten rolletje bevindt met daarop de tekst van dit Toragedeelte. Het is de gewoonte bij het passeren van de Mezuzah deze met de hand aan te raken en te kussen, want zij vertegenwoordigt het grondbeginsel van het Bijbelse geloof. Op de koker staat G'ds Naam, aangeduid door de Hebreeuwse letter **ש** Shin, die de afkorting is van het woord **שֵׁם** Shem [Naam]. Soms zien we echter ook de drie letters: **ש** Shin, **ד** Daled en **י** Yod op de koker gegraveerd staan, die samen het woord **שְׁדַי** Shadai spellen, hetgeen "Almachtige" betekent, zoals de Eeuwige Zichzelf noemt in **בְּרֵאשִׁית** Bereshit [Genesis] 17:1. Een andere reden waarom wij de drie letters: **ש** Shin, **ד** Daled en **י** Yod op de Mezuzah zien staan is omdat zij óók de beginletters zijn van: **שׁוֹמֵר דְּלֹתוֹת יִשְׂרָאֵל** Shomer Delatot Yisra'el, hetgeen betekent: *"de Wachter over de poorten van Israël"*. Toen in de nacht voor de uittocht uit Egypte de engel des doods langs de huizen der Egyptenaren trok om hun eerstgeborenen te doden, hadden de Israëlieten het bevel gekregen om het bloed van het pesachlam op de deurposten van hun huizen te smeren opdat de engel des doods aan hen voorbij zou gaan (**שְׁמוֹת** Shemot [Exodus] 12:7-13). Het bloed op de deurposten diende als teken dat de Israëlieten onder de bescherming van de Allerhoogste stonden. Zo herinnert ons ook de Mezuzah op onze deurposten dagelijks aan dat G'd de deuren van Israël en die van de vreemdeling in haar midden bewaakt, zoals ook in **תְּהִלִּים** Tehilim [Psalmen] 121:4-8 geschreven staat: *"Zie, de Bewaarder van Israël sluimert noch slaapt. De Eeuwige is uw Bewaarder, de Eeuwige is uw schaduw aan uw rechterhand. De zon zal u des daags niet steken, noch de maan des nachts. De Eeuwige zal u bewaren voor alle kwaad, Hij zal uw ziel bewaren. De Eeuwige zal uw uitgang en uw ingang bewaren van nu aan tot in eeuwigheid!"* – Maar let op: de Mezuzah is géén amulet!!! De Mezuzah is ook geen vervanger van de **תְּרָפִים** Terafim [huisgoden, afgodsbeeldjes bij de ingang van het huis] of van dat handje met het kraaltje, dat bijgelovige Joden en Arabieren bij de voordeur hebben hangen om boze geesten buiten het huis te houden. Neen, de Mezuzah is géén talisman!!! Het mag ons dan wel aan herinneren dat wij onder G'ds bescherming staan, maar er gaat beslist geen beschermende kracht van het kokertje zelf uit. De bedoeling van de Mezuzah is het huis onder de zegen van de Eeuwige te plaatsen, het te heiligen. Het deurkokertje dient om door het aanraken daarvan als het ware G'ds wil het huis binnen te dragen en vanuit dit huis de wereld in! Het laat ook aan de bezoekers zien dat dit huis een bolwerk is in de strijd tegen een wereld van ongeloof en afgoderij. Daarom herinnert de Mezuzah ons ook aan de woorden van Yehoshua [Jozua]: *"Kies dan heden wie gij dienen zult, maar ik en mijn huis, wij zullen de Eeuwige dienen!"* (**יְהוֹשׁוּעַ** Yehoshua [Jozua] 24:15). Door de Mezuzah aan onze deurpost te plaatsen geven wij aan een ieder te kennen welke keuze wij gemaakt hebben. Het aanbrengen van de Mezuzah is

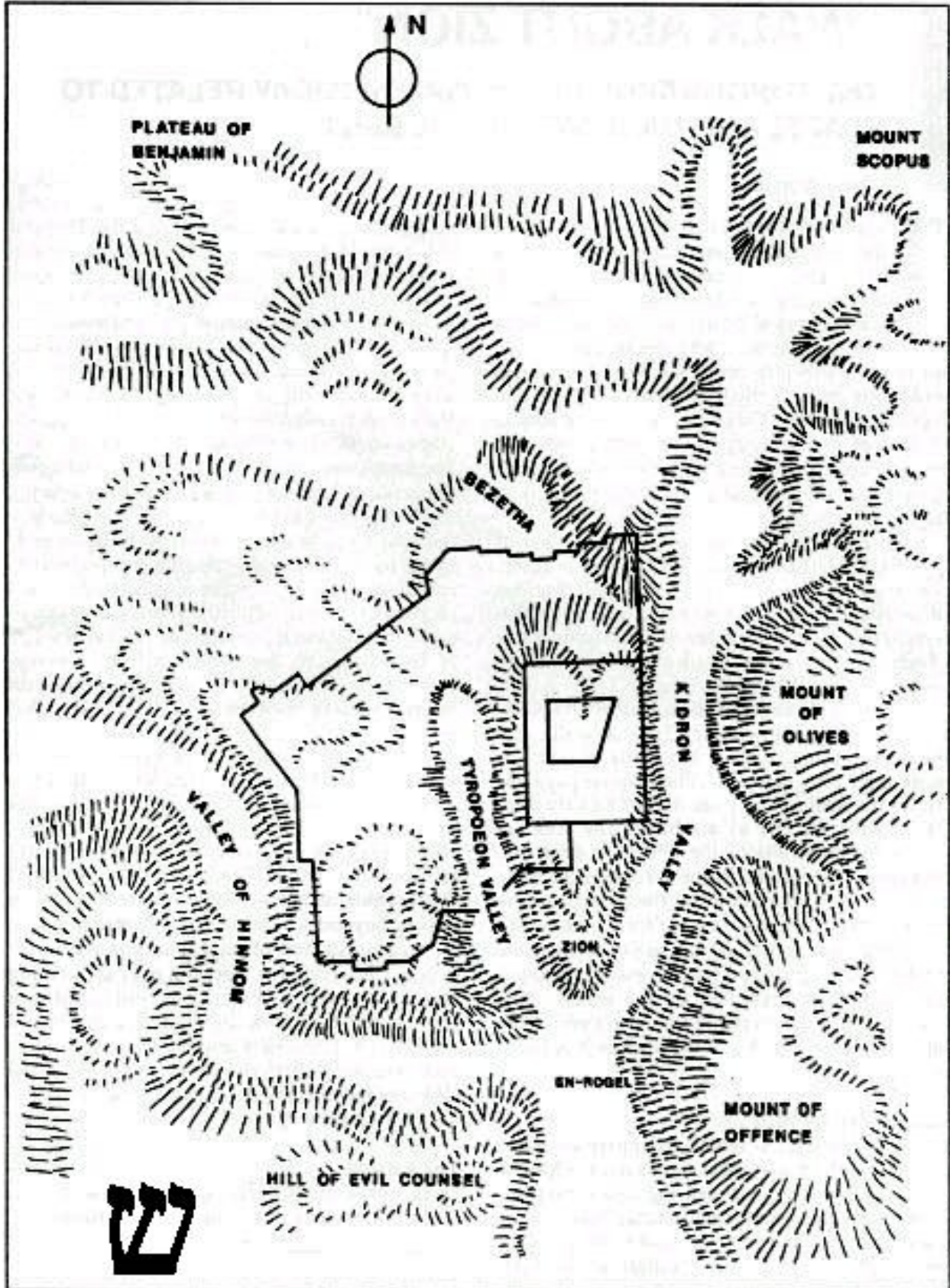
vanzelfsprekend een g' dsdienstige handeling en gaat gepaard met het uitspreken van een erbij horende B'racha [zegenspreuk]. Bovendien vindt er dan gewoonlijk een huiselijke plechtigheid plaats: de inwijding en inzegening van de woning onder het zingen van liederen en het lezen van enkele passende psalmen, vaak afgesloten met een feestmaal! Het stukje perkament in dit deurkokertje is door een speciale schrijver, een סופר Sofer, beschreven met een ganzenveer. Vervolgens wordt het met de tekst naar binnen van links naar rechts opgerold zodat men direct bij het ontrollen het begin onder ogen krijgt, want Hebreeuws leest men van rechts naar links. Op het tekstrolletje staat op de buitenkant evenals op het kokertje G'ds naam (aangeduid door שדי Shadai) geschreven, want daaraan kan men ook zien wat de bovenkant is zodat het rolletje niet ondersteboven in de koker wordt gedaan. De Mezuzah wordt schuin aan de deurpost bevestigd aan de rechterzijde als men de woonruimte ingaat. Maar waarom hangt een Mezuzah eigenlijk altijd een beetje schuin, met de bovenkant naar de deur toe? Wat is daarvan de diepere betekenis? De Talmud leert ons dat, indien je de Mezuzah als een Nagar [grendel] ophangt, de Mezuzah פסול pasul [ritueel ongeschikt] is, want zij mag het binnenkomen niet beletten (Menachot 33a). De geleerde Rashi was van mening dat met een grendel een horizontale bout wordt bedoeld en dat de Mezuzah daarom verticaal bevestigd moest worden, maar zijn kleinzoon Rabbeinu Tam zei dat dit horizontaal moest zijn want hij was van mening dat hiermee een verticale grendel wordt aangeduid. Door de Mezuzah nu schuin op te hangen en wel zo dat de bovenkant naar binnen wijst, zitten we altijd goed omdat het dan volgens beide meningen geen Nagar [grendel] is. Een gelovige die woont in een huis met een Mezuzah op de deurpost getuigt daarmee: *"Uw Woord is een lamp voor mijn voet en een licht op mijn pad!"* (תהלים Tehilim [Psalmen] 119:105). Het is de lamp die de weg naar dit huis verlicht, en zij wijst ook op de taak van zijn bewoners, een licht voor de volken te zijn! Maar wij kunnen slechts dan deze taak daadwerkelijk ten uitvoer brengen wanneer wij G'ds geboden bewaren en naleven. De teksten op het schriftrolletje in de Mezuzah (דברים Devarim [Deuteronomium] 6:4-9 en 11:13-21) laten ons echter duidelijk zien dat G'd geen slaafse gehoorzaamheid van ons verwacht en zeker geen wetticisme, maar dat Hij ons een vrije wil heeft gegeven. Wanneer we dus verderop in de Tora lezen: *"Ik neem heden de hemel en de aarde tegen u tot getuigen; het leven en de dood stel Ik u voor, de zegen en de vloek; kies dan het leven, opdat gij leeft, gij en uw nageslacht, door de Eeuwige, uw G'd, lief te hebben, naar Zijn stem te luisteren en Hem aan te hangen"* (דברים Devarim [Deuteronomium] 30:19), dan is het duidelijk, dat de keuze bij de mens ligt, hoewel de Eeuwige laat blijken wat hij zou moeten kiezen. Maar door het recht op een vrije keuze krijgt de mens wel de verantwoordelijkheid van zijn daden zowel tegenover G'd alsook tegenover de medemens. De Tora, waarnaar de tekst in de Mezuzah verwijst, zou geen zin of rechtvaardiging hebben, indien ze niet aan vrije mensen was gegeven, want de Tora laat ons G'ds wil zien en vraagt van ons een keuze tussen goed en kwaad, tussen leven en dood. Daarom kunnen wij ook niet "vrij zijn van de wet" zoals in de christelijke kerken geleerd wordt, want zogenaamd vrij zijn van de wet maakt de mens wetteloos! Yeshua is derhalve ook niet gekomen om de Tora af te schaffen, maar juist om er de volle betekenis aan te geven. Lees maar Mt 5:17-21 in Het Boek! Daar hebben ze de woorden van Yeshua op een heel duidelijke en heel ondubbelzinnige manier vertaald: *"Denk niet dat Ik ben gekomen om de wetten van Mozes en de woorden van de profeten opzij te schuiven. Ik ben juist gekomen om er de volle betekenis aan te geven! Ik zeg u met nadruk: **Tot de hemelen en de aarde vergaan, zal nog geen letter van de wet afgedaan hebben!** Alles moet eerst volbracht zijn. Wie tegen de mensen zegt dat het niet zo nauw luistert en zelfs maar het kleinste gebod afschaft, zal de kleinste zijn in het Koninkrijk van de hemelen. **Maar wie zich aan G'ds wetten houdt en anderen leert dat ook te doen, zal groot zijn in dat Koninkrijk!** Want Ik waarschuw u! Als uw oprechtheid niet groter is dan die van de g' dsdienstleraars en de Farizeeërs, komt u het Koninkrijk van de hemelen niet eens binnen!"* Vanuit dit uitgangspunt gezien krijgt דברים Devarim [Deuteronomium] 11:13-17 voor ons een diepere betekenis. G'd stelt ons voor de keuze: of wij dienen Hem en gehoorzamen Zijn geboden, of wij doen dat niet! Zo simpel is dat, de keuze is aan ons. Maar wij moeten ons wel realiseren dat de keuze in beide gevallen ook wel consequenties met zich meebrengt!!! Laten wij dus wel de goede keuze maken. Wij kunnen echt niet voor de Heer kiezen en ons op het offer van Yeshua beroepen, maar tegelijkertijd G'ds wetten negeren of veranderen, omdat wij die als afgedaan beschouwen. Een bekende Nederlandse gezegde luidt: Als je A zegt, moet je ook B zeggen! Het één is gekoppeld aan het

ander, en de Mezuzah aan onze deurposten is er om ons daar dagelijks aan te herinneren. De Tora was immers nooit bedoeld om er buiten het offer van Yeshua om de behoudenis door te bewerken, maar zij dient ons als gebruiksaanwijzing voor onze omgang met G'd en met onze medemensen. Deze gebruiksaanwijzing is ook na de opstanding van Yeshua nooit gewijzigd! Als wij daarom een Mezuzah op onze deurposten bevestigen, dan plaatsen wij daar een visueel geheugensteuntje dat ons in de eerste plaats herinnert aan de Tora, en door dit te doen herinnert het ons tegelijkertijd aan de Eeuwige die ons de Tora gaf en zo zal de Mezuzah ons ook altijd blijven herinneren aan wie wij zijn in de Mashiach! Hiermee geven wij tevens te kennen, dat wij onze G'dsdienst ook ondanks het tgoenemende antisemitisme niet in het geheim belijden en ons er ook niet voor schamen te erkennen, dat wij onder het bestuur, de toezicht, maar ook onder de bescherming van de G'd van Israël zijn! Laat er geschreven zijn op onze poorten, en laat ieder, die onze deur voorbijgaat, het zien: dat wij geloven, dat de Eeuwige alléén G'd is, dat wij Hem van ganzer harte liefhebben en Zijn geboden bewaren en laten wij proklameren dat niemand tot de Vader komt dan door Yeshua alléén, want Hij en Zijn Vader zijn één! We gaan weer terug naar דְּבָרִים Devarim [Deuteronomium] 6:9 om deze woorden nogmaals goed tot ons te laten doordringen: *“En gij zult ze schrijven op de deurposten van uw huis en aan uw poorten.”* Moshe spreekt hier zowel over deurposten alsook over poorten. Waarom doet hij dat? Is dat niet dubbelop? Wat is het verschil? Welnu! De deurposten van ons huis zijn genoemd om aan te geven dat G'ds geboden van grote betekenis zijn voor ons huis. Het huis is het symbool voor ons privé-leven, ons gezin. Moshe spreekt daarentegen over de poort om aan te geven dat G'ds geboden ook van betekenis zijn voor ons maatschappelijk leven, voor de hele samenleving. De poort was in het Oude Oosten immers de plaats waar het publieke leven plaats vond. In de poort werd politiek bedreven en er werd rechtgesproken, maar in de poort werd ook handel gedreven en de contracten gesloten. De deurposten en de poort worden derhalve apart genoemd om aan te geven dat de leefregels van de Tora zowel van toepassing zijn voor ons privé-leven alsook voor ons maatschappelijk leven. Kortom: de liefde tot G'd en het onderhouden van Zijn geboden moet doorstralen in heel ons leven.

Buitengewone Mezuzot

De Israëlieten bevestigen de Mezuzah echter niet alleen maar aan de deurposten van hun kamers en van hun huizen, en ook niet alleen maar aan de poorten van hun steden, maar volgens de Parsha Ki Tavo plaatsten zij zelfs stenen Mezuzot op de grensovergang bij de Jordaan, want Adonai sprak door Moshe tot het volk: *“Onderhoud heel het gebod, dat Ik u heden opleg: op de dag, waarop gij de Jordaan overtrekt naar het land dat de Eeuwige, uw G'd, u geven zal, zult gij grote stenen oprichten, die met kalk bestrijken en daarop, na uw overtocht, al de woorden van deze wet schrijven... Als gij dan de Jordaan overgetrokken zijt, zult gij deze stenen, ten aanzien waarvan Ik u heden opdracht geef, op de berg Eval oprichten en met kalk bestrijken... Vervolgens zult gij op die stenen al de woorden van deze wet klaar en duidelijk schrijven”* (דְּבָרִים Devarim [Deuteronomium] 27:1-3, 4 en 8). Wat was het doel van deze gigantische stenen met daarop de altoosduurende inzettingen van de Tora? Allereerst was het bedoeld voor de heidenen: zij moesten kennis nemen van G'ds wet en begrijpen dat G'd kwaad op hen was vanwege hun afgoderij. Verder dienden deze stenen om de Israëlieten er steeds aan te herinneren, dat men nu het land betrad waarvan G'd heeft gezegd: *“Dat is Mijn land!”* en daarom fungeerden de stenen in principe als een soort Mezuzah aan de toegangspoort van het beloofde land Israël. Heel bijzonder! Maar als dat zo is, dan zou het eigenlijk voor de hand liggen dat er ook voor Jeruzalem zo een bijzondere Mezuzah bestond, want G'd heeft immers op dezelfde wijze van deze stad gezegd: *“Dat is Mijn stad!”* en van de tempel heeft Hij gezegd: *“Dat is Mijn huis!”* - Gelovige Joodse historici, maar ook bekende christenen als b.v. Feike ter Velde en Jan-Willem van der Hoeve gaan er dan ook van uit dat er in bijbelse tijden inderdaad een heel speciale Mezuzah voor deze heilige stad en de tempel bestond, die echter niet door mensenhand gemaakt was, maar door de Schepper zelf!!! Ook de in Jeruzalem woonachtige messiasbelijdende Jood Boaz Michael, oprichter en voorzitter van First Fruits of Zion vertolkt deze gedachtengang in één van zijn vele publicaties: *“Zou het kunnen dat G'd zelf een Mezuzah aan Zijn huis heeft bevestigd? Wij hebben geleerd dat de Mezuzah G'ds Naam, הַשֵּׁם haShem bevat, die soms wordt weergegeven met het Hebreeuwse woord שְׁדַי Shadai [de Almachtige], dat op perkament geschreven wordt. Soms wordt deze naam ook afgekort*

door gebruik te maken van de Hebreeuwse letter **ש** Shin die op het kokertje is gegraveerd. Met dit gegeven in gedachten hebben wij een plattegrond nodig van het oude Jeruzalem. Jeruzalem was de stad waarin de Shechina [heerlijkheid] van G'd woonde en het is de plaats waar de Mashiach in de nabije toekomst zal zitten op de troon van koning David en zal regeren als de Koning der koningen! Het is Zijn koninklijke stad en het is de woonplaats van de Mashiach op aarde.



Jeruzalem in de tijd van voor de ballingschap

Als wij naar de plattegrond kijken, dan merken wij iets op dat verbazingwekkend is aangaande de aardrijkskundige bouw van deze stad, namelijk dat deze op heuvels is gebouwd. Dat houdt natuurlijk in dat deze ook dalen bevat. Er waren drie bekende valleien in het oude Jeruzalem. Wij zeggen het "oude" Jeruzalem omdat één van deze natuurlijke dalen in de loop der eeuwen dichtgegooid is met de resten van de verschillende verwoestingen van deze stad. De eerste vallei ten oosten van de Tempelberg reikt tot aan het zuiden en vormt de oostelijke rand van het grootste gedeelte van het vroegere Jeruzalem. Dit wordt het Kidrondal genoemd en scheidt nog steeds de Olijfberg van de Tempelberg. De tweede, meest bekende vallei ligt aan de zuidkant van de oude stad en buigt meer naar het westen af, om de westelijke en zuidelijke randen van Jeruzalem te vormen. Dit wordt het Hinnomdal genoemd en is ook nu nog zichtbaar aanwezig. De derde vallei, die tegenwoordig vrijwel niet meer waar te nemen is, werd gedurende de Tweede-Tempel-periode Kaasmakersdal genoemd ofwel de Tyropoeon Vallei. Deze vallei liep van het noorden naar het zuiden via de westelijke kant van de Tempelberg en kwam samen met het Hinnomdal in het zuiden. Als wij deze drie valleien tegelijk bekijken, dan kunnen wij duidelijk zien dat zij bij elkaar de Hebreeuwse letter ש Shin suggereren! Was dit een aardrijkskundige toeval, die bijvoorbeeld door aardbevingen werd gevormd? Ik ben ervan overtuigd dat het door G'd zelf is gevormd! Het was alsof G'd Zijn eigen Naam ש op Zijn stad graveerde als een Mezuzah op de plaats van Zijn aardse woning en zoals Zijn Naam permanent gegraveerd is op de fysieke stad van Zijn troon, zo is Zijn dierbare Naam ook voor eeuwig op onze harten en ons verstand gegraveerd, opdat wij Zijn eigendom zijn, want Hij schreef Zijn Tora op onze harten, zegt de profeet Jeremia (יְרֵמְיָהוּ Yirm'yahu [Jeremia] 31:33). Het fysieke symbool van deze Mezuzah herinnert ons eraan dat ook Hij Zijn Naam daarop heeft gegraveerd." - Tot zover Boaz Michael.

Getuigenis

Afsluitend wil ik nog graag erop wijzen dat de מְזוּזָה Mezuzah op onze deurpost een getuigenis is voor de buitenwereld, en voor de gelovige bewoners van het huis wil zij het altijd zichtbare, in het oog vallende herinneringsteken zijn, dat voortdurend zegt: "Heilig uw huis! Uw huis zij niet slechts uw onderdak, ook niet uw kasteel, maar het zij uw tempel!" – Ons lichaam is een tempel van de Heilige Geest, maar laat ook ons huis een tempel zijn voor de Allerhoogste, een huis waar de Eeuwige aanbeden wordt, zodat de Mezuzah terecht aan een ieder kan laten zien: **"Ik en mijn huis, wij zullen de Eeuwige dienen!"** (יְהוֹשׁוּעַ Yehoshua [Jozua] 24:15). En zo mag ook thans de Mezuzah haar heiligende en zegenrijke invloed uitoefenen tot de dag dat de Mashiach komt!

Werner Stauder